

[Startside](#) > ... > [Find En Advokat Eller Anden Juridisk Fagperson](#) > [Typer Af Juridiske Erhverv](#) > Finland

Typer af juridiske erhverv

Indholdet er leveret af
Finland

Finland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Finland.

Juridiske erhverv — Indledning

De juridiske erhverv i Finland omfatter dommere ved domstolene, anklagere, offentlige retshjælpsadvokater, advokater, licenshavende juridiske rådgivere, notarer og fogeder.

Anklagere

Organisation

Den nationale anklagemyndighed har ca. 550 ansatte. Ca. 400 heraf er anklagere. Herudover har myndigheden ca. 150 ansatte, som er beskæftiget i forskellige støtte- og ekspertstillinger.

Den nationale anklagemyndighed består af rigsadvokaturen, der fungerer som den centrale administrative enhed, og fem anklagedistrikter: Sydfinland, Vestfinland, Nordfinland, Østfinland og Åland. Den har 34 kontorer rundt omkring i Finland.

Den nationale anklagemyndighed ledes af rigsadvokaten, som er landets øverste anklager.

Rigsadvokaturen er ansvarlig for den nationale anklagemyndigheds centrale administration, ledelse og tilsyn og dens overordnede drift. Anklagedistrikterne foretager det egentlige anklagearbejde.

Den nationale anklagemyndighed henhører under justitsministeriets administrative beføjelser.

Opgaver

Den uafhængige nationale anklagemyndighed er en statslig myndighed og en del af retsvæsenet. Den har til opgave at sikre, at der er et strafferetligt ansvar, dvs. at en overtrædelse straffes med en straf som fastsat i loven. Anklagerne træffer deres afgørelser om retsforfølgning uafhængigt og er uafhængige retlige organer.

I straffesager spiller anklagemyndigheden den mest betydningsfulde rolle blandt de offentlige myndigheder, der i straffesagskæden spænder fra forundersøgelser til straffesag. En anklager kan også pålægge en bøde for mindre overtrædelser.

Anklagerens pligter har hovedsageligt fokus på retsforfølgning og straffesager. Under retsforfølgningen beslutter anklagemyndigheden, hvilke sager de indbringer for retten på grundlag af anklagerne. Det er anklagemyndighedens ansvar i forbindelse med en retssag at bevise, at den overtrædelse, som en tiltalt er anklaget for, er begået.

Anklagemyndigheden skal endvidere sikre, at forundersøgelserne er tilstrækkeligt dybtgående. Anklageren bliver bekendt med mere komplekse straffesager allerede ved indledningen af forundersøgelserne og kan også på forslag fra efterforskningslederen afslutte forundersøgelserne inden, der rejses tiltale.

Anklagerens rolle under forundersøgelserne er særlig vigtig, når en politibetjent mistænkes for at have begået en forbrydelse. I sådanne tilfælde vil anklageren endvidere lede forundersøgelserne.

Juridiske databaser

Der findes yderligere oplysninger på [den nationale anklagemyndigheds](#) websted.

Dommere

Organisation

I Finland afsiges de fleste domme af dommere. Ved distriktsdomstolene anvendes der også lægdommere. Dommerne repræsenterer det uvildige retsvæsen. Dommerne er at finde hos den øverste domstol, appeldomstolene og distriktsdomstolene, den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og forvaltningsdomstolene, domstolen i sager om social sikring, arbejdsretten samt domstolen i handelsretlige sager. Dommere er statsansatte tjenestemænd og kan ikke afsættes. En dommer kan kun suspenderes efter afgørelse fra en domstol. Desuden kan en dommer ikke tvangsforflyttes til en anden post.

Kapitel 12 i lov om offentligt ansatte i centraladministrationen indeholder særlige juridiske bestemmelser om dommere som tjenestemænd. Ifølge loven gælder bestemmelserne om orlov, advarsler, midlertidig ansættelse og bortvisning af andre tjenestemænd ikke for dommere. Ifølge lov om offentligt ansatte i centraladministrationen har dommere pligt til at fratræde deres stilling, når de når den ved lov fastsatte pensionsalder (som for dommere er 68 år), eller hvis de bliver uarbejdsdygtige.

Opgaver

Dommere

En person, som ønsker at blive dommer, skal have en juridisk kandidatuddannelse og have afsluttet et års domstolspraktik ved en ret i første instans. Sædvanligvis bliver man dommer ved at arbejde som referendar (højststående sekretær) ved en appeldomstol, hvorefter man udnævnes til dommer ved en distriktsdomstol eller en appeldomstol. Fremover vil kandidater modtage særlig uddannelse. Appeldomstolene opslår ledige stillinger, og en dommerudnævnelserkomité vurderer ansøgernes egnethed. Dommerne udnævnes af Finlands præsident.

Lægdommere

Retterne i første instans benytter lægfolk eller "lægdommere", som deltager i afgørelsen af visse sager. Lægdommerne anvendes primært i straffesager, men de kan også deltage i civilretlige sager og i tvister vedrørende lejemål. Ved en ret i første instans behandles en sag af én permanent dommer, der fungerer som formand, og tre lægdommere. Lægdommerne har uafhængige beføjelser, og om nødvendigt træffes der en afgørelse ved afstemning. Det er flertallet, som afgør sagen. Hvis stemmerne står lige i en straffesag, gælder den udtalelse, som er mest fordelagtig for den tiltalte. I en civilsag har formanden den afgørende stemme.

Kommunalrådene udvælger lægdommerne for en periode på fire år. Hver kommune skal have mindst to lægdommere. Store kommuner har et meget højere antal. Lægdommerne skal være så repræsentative som muligt for kommunens sammensætning, hvad angår alder, køn, sprog og beskæftigelse.

En lægdommer skal være finsk statsborger. Personer under 25 år eller over 63 år kan ikke vælges som lægdommere. Personer ansat ved domstolene eller i fængselsvæsenet, anklagere, advokater eller ansatte ved politiet kan ikke fungere som lægdommere. En lægdommer aflægger en dommered eller afgiver en samvittighedserklæring, før vedkommende indtager sit sæde.

Målet er, at hver lægdommer skal deltage ved et retsmøde ca. en gang om måneden eller 12 gange på et år. Distriktsdomstolene betaler lægdommerne et honorar og en godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste.

Offentlige retshjælpsadvokater

Organisation

Offentlige retshjælpsadvokater er jurister eller advokater, som er ansat ved offentlige retshjælpskontorer. De er statsansatte og udnævnes af justitsministeren. Retshjælpskontorer administreres af justitsministeriet.

For at kunne blive ansat som offentlig retshjælpsadvokat skal man have en juridisk afgangseksamen (*oikeustieteen kandidaatti* eller *oikeustieteen maisteri*) og tilstrækkelig erfaring med advokatarbejde eller med at træffe afgørelser. Mange offentlige retshjælpsadvokater har desuden ærestitlen *varatuomari* (juridisk kandidat med domstolserfaring).

Offentlige retshjælpsadvokater kan møde i retten. De har pligt til at iagttage reglerne for korrekt professionel advokatskik i deres aktiviteter. De er i denne henseende underlagt det finske advokatsamfunds disciplinære beføjelser. Mere end halvdelen af de offentlige retshjælpsadvokater i Finland er medlem af advokatsamfundet. De offentlige retshjælpsadvokater optræder i fuld uafhængighed af andre aktører.

Advokater

Det er kun medlemmer af det finske advokatsamfund, der må anvende betegnelsen "asianajaja", (på svensk "advokat". Enhver, der ansøger om medlemskab af det finske advokatsamfund, skal:

- have bestået en juridisk embedseksamen (LL.M.), der giver adgang til at få en advokatbestalling
- være kendt som en hæderlig person
- have flere års erfaring med det juridiske erhverv og andre retlige aktiviteter
- have bestået en særlig eksamen, som dækker de grundlæggende elementer i det juridiske erhverv og god advokatskik
- være selvstændig og uafhængig af påvirkninger fra regeringen og alle andre, med undtagelse af vedkommendes klient
- eventuelt besidde en række andre kvalifikationer.

Advokaters ansvar og tilsyn med deres virksomhed

Hvad angår straf- eller erstatningsansvar afviger advokaters ansvar i princippet ikke fra andre borgeres ansvar. Alle advokater skal dog tegne en ansvarsforsikring til dækning af skader, som skyldes alt andet end forsætlighed eller grov forsømmelighed. Det finske advokatsamfund har oprettet en kompensationsfond til dækning af skader, der skyldes advokaters kriminelle adfærd.

Advokater har desuden et professionelt ansvar. Advokatsamfundets bestyrelse skal sikre, at advokaterne udfører deres opgaver i overensstemmelse med god advokatskik. I tilfælde, hvor dette ikke sker, indleder advokatsamfundet disciplinærprocedurer, som oftest begynder med en skriftlig klage eller advarsel. Justitskansleren informeres om de afgørelser, som advokatsamfundet har truffet, og kan appellere disse afgørelser til appeldomstolen i Helsingfors.

Det finske advokatsamfund er en offentligretlig organisation, som reguleres af advokatloven fra 1958. Forud for denne organisation var der en sammenslutning af samme navn. Alle medlemmer af begge organisationer er og har altid været advokater.

Advokatsamfundet har ca. 1 850 medlemmer, der betegnes som "advokater" (på finsk "*asianajaja*", på svensk "*advokat*"). Advokatkontorerne har ca. 600 advokatfuldmægtige. Ca. 120 advokater er offentlige retshjælpsadvokater. Retshjælpskontorerne beskæftiger også over 100 juridiske retshjælpsadvokater, som ikke er medlemmer af advokatsamfundet.

Advokater, som mister deres medlemskab af advokatsamfundet som følge af disciplinære foranstaltninger, kan stadig udøve deres erhverv under en anden titel. I et sådant tilfælde udøver advokaten imidlertid virksomhed uden en advokats forpligtelser og uden for advokatsamfundets tilsyn.

Finske statsborgere og statsborgere fra andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som er fyldt 25 år, kan få advokatbestalling, forudsat at de opfylder kravene om hæderlighed og i øvrigt har en livsstil, der stemmer overens med de krav, som advokaterhvervet forudsætter. De skal opfylde de akademiske krav, der er fastsat i Finland for et retslig hverv, være i besiddelse af de kompetencer, som er nødvendige for

udøvelsen af advokaterhvervet, og have den fornødne erhvervserfaring. De må ikke være erklæret konkurs, og de skal være myndige.

I henhold til de internationale forpligtelser, som Finland har indgået, kan en person, der ikke opfylder de akademiske krav og ikke er i besiddelse af den erhvervserfaring, som kræves i Finland, men som har de kvalifikationer, der forlanges af advokater i en af de andre EØS-lande, alligevel opnå en advokatbestalling. I sådanne tilfælde skal ansøgeren via en eksamen tilrettelagt af advokatsamfundet godtgøre, at de har et tilstrækkeligt kendskab til finsk lovgivning og til advokaterhvervet i Finland.

Desuden kan en person, der har ret til at drive advokatvirksomhed i en anden EU-medlemsstat, få advokatbestalling i Finland uden at skulle aflægge en særlig eksamen. Opnåelse af advokatbestalling for en advokat, som ikke har aflagt eksamen, er betinget af, at ansøgeren i mindst tre år har været optaget i det advokatregister, der føres af advokatsamfundet, med anvendelse af sin originale professionelle titel og er kvalificeret til at udøve advokatvirksomhed i en anden medlemsstat (EU-register). Vedkommende skal desuden kunne godtgøre at have udøvet regelmæssig advokatvirksomhed i Finland i mindst den samme periode.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger kan findes på det [finske advokatsamfunds](#) websted.

Licenshavende juridiske rådgivere

En licenshavende juridisk rådgiver er en jurist, som har opnået licens fra den juridiske rådgiverbestyrelse til at handle som juridisk rådgiver. Licenshavende juridiske rådgivere har pligt til at overholde de regler for faglig adfærd, som svarer til det adfærdskodeks, som gælder, når man optræder i retten som rådgiver eller advokat. Licenshavende juridiske rådgivere er i denne henseende underlagt tilsyn fra det finske advokatsamfunds tilsynsorgan, den juridiske rådgiverbestyrelse og justitskansleren.

Juridiske databaser

Yderligere oplysninger om listen af juridiske rådgivere er tilgængelig på [det finske justitsministeriums](#) websted.

Notarer

I Finland er notarernes arbejde reguleret ved lov. Notarerne arbejder på de lokale justitskontorer og på tinghusene. Man skal have en juridisk afgangseksamen (*oikeustieteen kandidaatti* eller *oikeustieteen maisteri*) for at blive notar.

Trods mange lighedspunkter afviger notarernes opgaver i Finland i nogen grad fra kollegernes opgaver i resten af Europa og USA. I Finland er notarer altid statsansatte tjenestemænd. Der er imidlertid ikke tale om fuldtidsansættelser. De fleste af dem fungerer samtidig som justitssekretærer på de lokale justitskontorer. Som følge af doktrinen om kontraktfrihed i civile sager skal kontrakter i Finland ikke nødvendigvis attesteres af en notar. Det eneste civilretlige dokument, der skal attesteres af en notar i Finland, er skøder på fast ejendom.

Notarer håndterer certificering af bl.a. underskrifter og kopier af certifikater og curricula vitae. De kan også forsyne dokumenter med en såkaldt "apostille" for at bekræfte, at den underskrivende part i et givent dokument har den stilling, der er angivet i dokumentet, og at den pågældende har bemyndigelse til at udstede dokumentet.

Andre juridiske erhverv

Tvangsfuldbyrdende myndigheder

Den nationale tvangsfuldbyrdende myndighed i Finland er et agentur under justitsministeriet, som er ansvarlig for den uafhængige udførelse af lovbestemte tvangsfuldbyrdsopgaver. Tvangsfuldbyrdelse er en del af retssystemet og er lovbaseret. Tvangsfuldbyrdsopgaver omfatter inddrivelse af fordringer, udsættelser og sikkerhedsforanstaltninger. Den tvangsfuldbyrdende myndighed handler upartisk og tager hensyn til både kreditors og debtors rettigheder. Den nationale tvangsfuldbyrdsmyndigheds netværk af 64 kontorer dækker hele Finland.

En foged eller en retshåndhævende myndighed er en samlebetegnelse for statsansatte, der udfører tvangsfuldbyrdsesopgaver. En foged har uafhængige tvangsfuldbyrdsesbeføjelser.

I henhold til loven er fogeder:

- tvangsfuldbyrdsesinspektører fra den grundlæggende tvangsfuldbyrdsesenhed
- ledende tvangsfuldbyrdsesinspektører fra de omfattende og særlige tvangsfuldbyrdsesenheder
- de refererer til ledende personale ved tvangsfuldbyrdsesmyndighederne og til
- tvangsfuldbyrdsesmyndighedernes chefer
- I Åland er de tilsvarende tilter ledende tvangsfuldbyrdsesinspektør og regional leder af tvangsfuldbyrdsese.
- I henhold til lovgivningen omfatter fogeder generaldirektøren for den nationale tvangsfuldbyrdsesmyndighed i Finland og vicedirektøren.

Der er også andre juridiske titler hos den nationale tvangsfuldbyrdsesmyndighed såsom økonomisk rådgiver, specialist, administrativ foged og senioradministrativ foged.

Hovedparten af tvangsfuldbyrdseskravene håndteres ved hjælp af elektroniske inddrivelsesværktøjer hos den nationale grundlæggende tvangsfuldbyrdsesenhed, hvilket ikke kræver personlig kontakt med debitor.

På hvert deres område er de fem regionale tvangsfuldbyrdsesenheder for omfattende tvangsfuldbyrdsese ansvarlig for f.eks. salg af beslaglagte genstande og mere omfattende tvangsfuldbyrdsesopgaver.

Den nationale tvangsfuldbyrdsesenhed foretager mange tidskrævende efterforskningsopgaver og er involveret i tværinstitutionelt samarbejde og bekæmpelsen af sort økonomi og økonomisk kriminalitet.

Centraladministrationen hos den nationale tvangsfuldbyrdsesmyndighed er ansvarlig for fogedvæsenets administrative overvågning, udvikling og kontrol. Centraladministrationen er endvidere ansvarlig for myndighedens resultater og effektivitet som helhed.

Myndighedens centraladministration er ikke involveret i individuelle tvangsfuldbyrdsesopgaver. Tvangsfuldbyrdsesenhederne handler alle uafhængigt. Individuelle tvangsfuldbyrdsesessager henhører altid under den jurisdiktion, som den foged/den tvangsfuldbyrdsesmyndighed, der er ansvarlig for sagen, tilhører, og afgørelser, der er truffet i individuelle tvangsfuldbyrdsesessager, kan f.eks. Ikke ændres af centraladministrationen.

Der findes yderligere oplysninger på den [nationale tvangsfuldbyrdsesmyndigheds](#) websted.

■ Sidste opdatering: 19/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.